

fældet med det Lovforslag, der oprindeligt blev fremsat i denne Samling — ligesom det ogsaa har været Tilfældet med alle tidligere fremsatte Lovforslag —, med Undtagelse af en eneste Paragraf, nemlig § 2, hvori det bestemmes, at Flaaden skal bestaa af 12 større og et passende Antal mindre Skibe. Denne Paragraf vil jo Enhver se, er af en meget lidt præcis Natur, og da ethvert Søværns Ordning med Nødvendighed maa være grundet paa visse Forudsætninger om Materiellets Størrelse, vilde det i og for sig have været hensigtsmæssigt, om Lovforslaget kunde have indeholdt en bestemt, mere detaljeret Flaadeplan. Det kunde imidlertid være noget vanskeligt at fremsætte en saadan Plan i Liden, hvor Sømateriellet er temmelig stærkt Vexlinger underkastet. Dette vilde dog kunne overvindes; men hvad der bestemte mig for ikke at optage nogen mere detaljeret Plan, var den Frygt, jeg havde for, at det ikke vilde være muligt at gennemføre en saadan Plan, vedtaget i en Skikkelse, hvormed Søværnet kunde være tjent. Jeg har derfor indskrænket mig til i Bemærkningerne til Lovforslaget at fremsætte Sammenfatningen og Størrelsen af den Flaade, som jeg, henset til de Dpgaver, Flaaden vil kunne faae at løse, maatte anse det for hensigtsmæssigt, at vi skulde stræbe hen til. De Betragtninger, som derved ledede mig, ere fremsatte temmelig udførligt i de Bemærkninger, som ledsagede Lovforslaget, og jeg skal derfor ikke komme tilbage dertil her. Jeg skal blot bemærke, at den Flaade, som jeg antager, at det kunde være hensigtsmæssigt for os at søge at faae, skulde bestaa af 8 Pantserbatterier og 4 større upantsrede Skibe, hvoraf de 2 tænkes at være Korvetter med luffet Batteri, omtrent som det Skib, hvis Paa-begyndelse er blevet bevilget ved Finantsloven for iaar, og dernæst 2 upantsrede Skibe med en meget stor Fart, der navnlig skulde anvendes som Rekognosceringskibe. Paa denne Maade vilde man komme til de 12 større Skibe. De mindre Skibe antog jeg skulde bestaa af en halv Snes Korvetter, Skonnerter og Kanonbaade med lettere Skyts, dernæst af 12 pantsrede og upantsrede Kanonbaade med pantserbrydende Skyts, og endelig tilsidst, men ikke mindst, af 30 meget hurtigtseilende Torpedobaade. Den af mig før omtalte Kommission, der behandlede Lovforslaget, før det blev forelagt Folkethinget, antog, at man burde gaa noget videre med Hensyn til Materiellets Størrelse, og i et saadant Spørgsmaal er det jo isørigt ikke saa urimeligt, at en militær Kommission, der nærmest er henvist til at have militære Spørgsmaal for Øie, kan komme til noget større Jordringer end den Minister, der skal søge Sagen gennemført, og som nødvendigtvis ogsaa maa tage Hensyn til, hvad man i Liden kan vente at faae gennemført. Skulde man med Liden kunne naa videre end til den Flaade, jeg omtalte, vil jeg naturligvis glæde mig derved; men jeg vil ogsaa

siige, at jeg vilde være meget fornøjet, hvis det kunde lykkes i Liden at naae til den Flaade, jeg saaledes har nævnt. Da der nu, som jeg bemærkede, ikke indeholdtes i Lovforslaget en bestemt fremtidig Flaadeplan, var det nødvendigt at vælge et andet Grundlag for Bestemmelsen af Personellets Størrelse. Jeg har her fulgt den samme Vej, som er fulgt i alle de Lovforslag, der ere blevne forelagte siden 1872, nemlig at lægge det bestaaende Materiel til Grund. De Principer, som nu have været de ledende ved Bestemmelsen af Personellets Størrelse, have været følgende. Det har for det Første været anset for nødvendigt, at der var en saa stor aarlig Indkaldelse af Lægdrullemandstabet, at man kunde besætte Flaaden ved den første Ud-rustning med 4 Aarganges Mandstabs, idet man af Hensyn til den korte Uddannelses-tid, som Mandstabet faaer, ikke kunde anse det for rigtigt, at der skulde hengaa for lang Tid, efterat Mandstabet var blevet udbannet. Med Hensyn til Rammernes Størrelse valgtes de saaledes, at der derved vilde komme et tilstrækkeligt Personal baade af Officerer, Underofficerer, Maskinister osv. til en forsvarlig Besættelse af den Flaade, vi for Øieblikket have. I nær Forbindelse med det indkaldte Mandstabs og Rammernes Størrelse staaer Spørgsmaalet om Dvellsudrustningerne. De bleve satte saaledes i det oprindelige Lovforslag, at det forøgede Mandstabs og de forstørrede Rammere kunde faae mindst ligesaa megen Dvells for Fremtiden, som de nu have. Dertil var der imidlertid ogsaa føiet et Dvells og Gjenindkaldelse. Der var for det Første fastsat, at det andet Aars Mandstabs skulde under overordentlige Omstændigheder gjenindkaldes. Det var imidlertid ikke egentlig begrundet i Spørgsmaalet om Mandstabs Dvells, men man havde tænkt sig, at det derved var lettere under mere truende Forhold at kunne bemane Flaaden, uden at gribe til mere særlige Forholdsregler. Derimod er den 3die Aargangs Mandstabs Gjenindkaldelse i selve Dvellsens Interesse, idet det var foreslaaet, at denne Gjenindkaldelse skulde finde Sted i Løbet af 30 Dage, men ikke i Skibe, der vare udsendte til Sø, men kun paa Skibe, der laa i Flaadens Veie. Med Hensyn til disse Gjenindkaldelser vil jeg bemærke, at det er et Punkt, som ikke er opnaaet ved det nu foreliggende Lovforslag. Det vilde have været ganske overordentligt vanskeligt at naae det i det andet Thing, i hvert Tilfælde tror jeg ikke, at det havde været muligt, uden til Gjen-gjæld at gjøre store Dpoffrelser med Hensyn til Sødrustringerne, og det kunde jeg ikke anse det for rigtigt at gjøre. — Naar jeg nu gaar over til at omtale de enkelte Paragrafer, vil jeg først omtale den ene Paragraf, jeg nævnte, der angaar Flaadens Materiel. Da der ikke iaar er fremsat noget Lovforslag om en ekstraordinær Udvidelse af Flaadens Materiel er det naturligt, at det blev gjort til Gjenstand for Forhandlinger mellem det af det